

[S. Rasmussen.]

Det er altid bedre at forebygge end at skulle være nødt til at gøre noget, naar først Ulykken er sket. I Parentes henviser jeg her til Højerup Kirke.

Dernæst vilde jeg gerne henlede Opmærksomheden paa Forholdene ved Thybørn. Ogsaa dette Sted tror jeg, man bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, for at ikke de Foranstaltninger, som her er truffet, i Aarenes Løb skal forfalde, saaledes at baade det Arbejde, der er gjort ved Havnen, og alle de mange Bygninger, som er opført derude, bliver udsat for Fare. Befolkningen er ikke tryk ved Forholdene, som de nu er.

I det foreliggende Finanslovsforslag savner jeg meget en Bevilling til et Arbejde ved Udløbet af Nissum Fjord. Der foreligger en Betænkning afgiven af en Kommission, som blev nedsat i 1918. Efter at der i mange Aar i Forvejen var indkommet Andragender til Regeringen om en Ordning af disse Forhold, bestemte man sig i 1918 til at nedsætte denne Kommission, og efter nogle Aars Arbejde afgav den sin Betænkning, om hvilken jeg tror jeg tør sige, at det ikke er ret tidt, der opnaas en saa fuldstændig Enighed om, hvad der bør gøres. Befolkningen derude er fuldstændig enig om, at Kommissionens Forslag var godt — det var ikke saaledes her, som da vi stod overfor Hvide Sande Spørgsmaalet. Vi har nu i flere Aar ventet paa, at dette Arbejde skulde blive sat i Gang. Hvis Sagen kunde ordnes i Overensstemmelse med Kommissionens Betænkning, saa vi fik stabile Forhold paa dette Sted, vilde Arbejdet faa Betydning for 13 Sogne, og flere Tusinde Tønder Land vilde herved vinde ganske betydeligt. Jeg forstaaer ikke, at man ikke fra den højtærede Landbrugsministers Side kan se, at her er et Omraade, hvor man kan komme Landbruget til Hjælp. Jeg paaskønner den Hjælp, som er ydet gennem andre Lovforanstaltninger, men her er en Foranstaltning, som, hvis den blev gennemført, vilde give Arbejde til en Del Mennesker og tillige bevirke, at der blev større Skatteevne blandt de Beboere, som den vilde komme til gode. Jeg ved, at der Gang paa Gang er rettet Henvendelse til Ministeriet om at sætte dette Arbejde i Gang, og sidste Vin-

ter var ikke mindre end 3 af de højtærede Ministre til Stede ved et Møde, som ogsaa gav noget Haab om, at vi i denne Samling skulde faa et Forslag frem, saaledes at der i hvert Fald kunde blive begyndt paa denne Foranstaltning. Jeg savner det Forslag her, og jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister: Hvad er Grunden til, at vi ikke kan faa et saadant Forslag frem her, hvor vi dog bevilger Millioner til Teatre og Museer? Det drejer sig om et Forslag, som kan komme en stor Del Landbrugere til gode og forøge Skatteevnen ganske betydeligt. Men vi savner altsaa dette Forslag. Jeg ved ikke, om det skyldes Mangel paa Villie, eller det er Mangel paa Evne hos Ministeriet til at faa Forslaget frem. Men jeg tør sige, at det er et Forslag, som Befolkningen derovre i Vestjylland venter paa. Kunde vi blive hjulpet paa det Omraade, og kunde vi yderligere komme af med noget af den tyske Kødtd, saa tror jeg, at Landbrugsministeren vilde være kommet os godt til Hjælp i Vestjylland.

Ellinger: I de Par Ord, jeg vil sige, maa jeg forblive i den Egn, ved hvilken det ærede Medlem, der nu talte (S. Rasmussen), dvælede. Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder angaaende Hanstholm Havn. Jeg har haft Lejlighed til at se dette Havnearbejde i Blæsevej, ikke i Stormvej, og dette Syn fremkalder jo de alvorligste Tanker hos en. Spørgsmaalet er: Er det overhovedet muligt at bygge en Havn paa det Sted. Er det muligt for den danske Stat at gennemføre et saadant Foretagende? Vil denne Havn holde, eller vil den ikke blive et Bytte for saavel Søgang som Sandbevægelse? Og hvis det er muligt, at Arbejdet kan fuldføres, vil den saa kunne bruges som Trafikhavn og som Tilflugtssted for Fiskerbaade? Jeg tvivler meget om, at det er muligt at gennemføre dette Foretagende, og et Udtryk for denne Tvivl eller, lad os hellere sige denne Ubeslutsomhed hos Lovgivningsmagten, ja, jeg kan vel egentlig ogsaa sige denne Frygt for at se Sandheden lige i Øjnene, er det vel, at man nu bevilger 300 000 Kr. aarlig til dette Foretagende. Hvis man bliver ved med det og Arbejdet ikke i Mellemtiden ødelægges, er der jo en